

77a.
c. 4911. 5

HISTORIÆ MEDICAE.

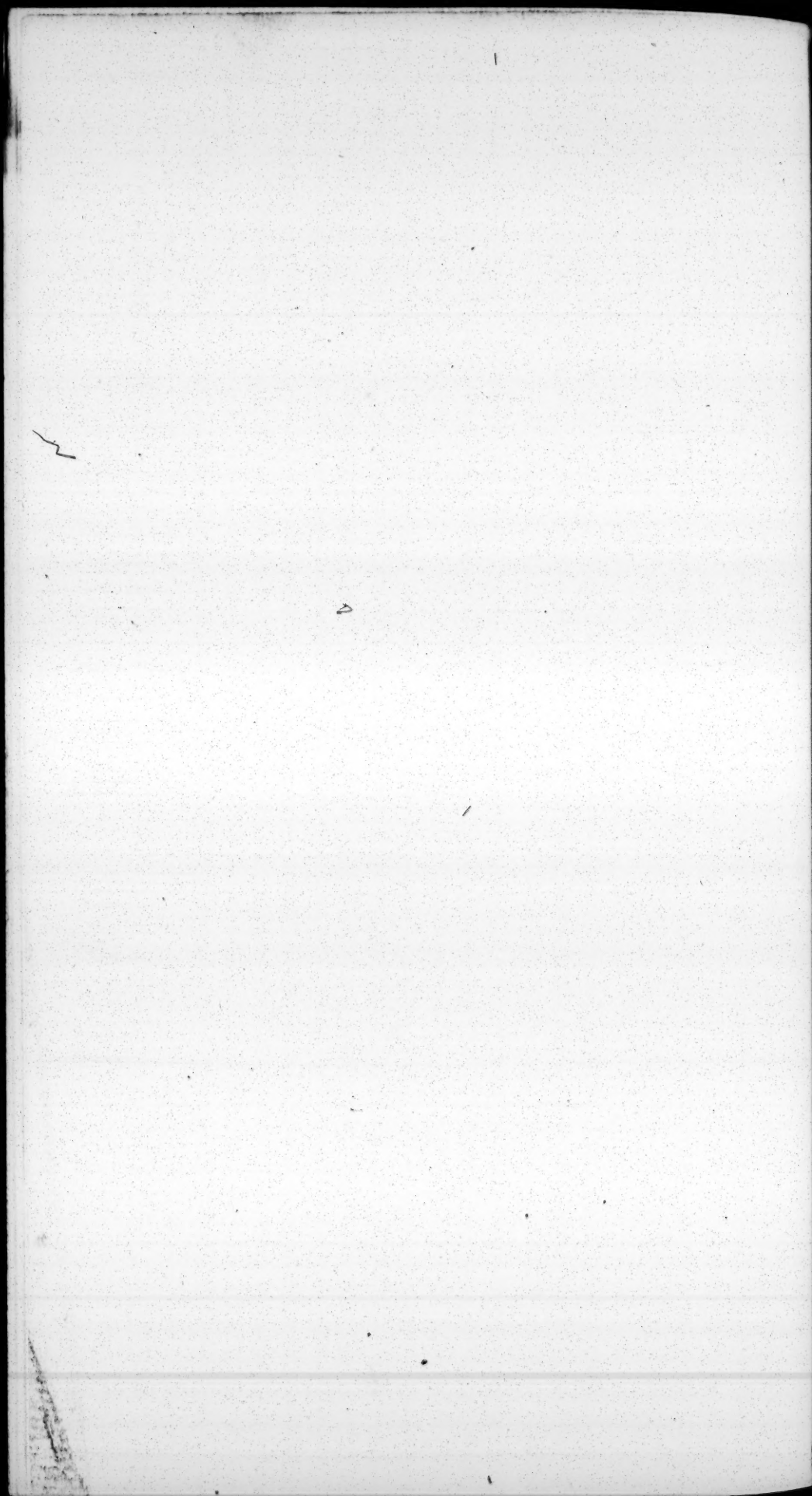
Certè ægrotantium Historiæ sigillatim enarratæ, si cum fide & judicio pertractentur, id commodi habent, ut minutissima quæque morbi discrimina, in quibus internoscendis maximè perspicitur Medici acumen, ob oculos nobis dilucidè ponant, certamque medendi rationem, quasi digito commonstrent. *Freind.*

Authore GULIELMO CLINCH, M. D.

L O N D I N I:

Impensis Johannis Clarke ad Excambium Regale.
M.DCC.XXXIII.

(
r
d
d
d
l
t
a
t
E
r
r

Doctissimo Viro

Job. Skelton Medico Ledenſi

Gul. Clinch Eboracenſis S.D.

CUM æſtate proxime
 elapſa tecum, vir hu-
 maniſſime, in eo oppido quo
 diu ſumma cum tua laude me-
 dicinam feciſti, conſilia me-
 dica miſcerem, non potui quin
 laudarem fortunas meas, quod
 tunc temporis neceſſitudinem
 amicitiamque tuam amplec-
 tendi mihi data eſſet occaſio:
 Ecquid enim mihi magis fo-
 ret optandum, quam ut vi-
 rum vitæ integerrimum, me-
 dendi

4 *DEDICATIO.*

dendi scientia instructissimam, in ancipiti periculosoque casu haberem consiliorum adiutorem? Ubicunque enim præcipit præclari nominis medicus, si quid aliquando minus prospere inciderit, ut ægrotantium perquam lubrica est res, id ita accidisse, nec minus recte, judicant homines; non quod morbum curare nesciverit medicus, sed quod is ipse nulla ope medica curari potuit.

Vellem quidem omnes, qui in hac nostra Britannia medicinæ operam dant, eandem, quam tu, studiorum rationem inirent, nec, quod hodie nimium multis fit, ad exteras regiones

DEDICATIO. 5

regiones eas artes & disciplinas discendi gratia se recipe-
rent, quæ domi in nostris A-
cademiis melius traduntur.
Ecquis autem horum homi-
num frugalitatem incuset? qui
intra unius aut alterius anni
spatium magni nominis doc-
tores ad patriam suam remi-
grant, cum nostræ Athenæ
neminem medicinam facere
sinant, qui non plures annos
acri & assiduo studio con-
sumpserit. Quis non potius
eorum hominum stultitiam
miratur? qui in cæteris rebus
ita omnino sunt solliciti, ut nec
sutor ocreas, aut sartor tuni-
cam conficere eum patiantur,
qui in arte sua ediscenda haud

6 DEDICATIO.

totum septennium sudaverit,
valetudinis autem curam uni-
us anni Medicis imperitis &
indoctis sæpius committunt.
Tu tamen, vir amicissime, qui
prima istius, quam profiteris,
artis elementa apud Canta-
brigienfes hausisti, nostras A-
cademias artium omnium ac
scientiarum feracissimas co-
lere & amare pergas, nec pub-
licum hoc mei erga te officii
testimonium accipere dedig-
neris.

Vale.

LEC.

LECTORI salutem.

UT Grammaticorum nemo artis
 suæ regulas sine exemplis ap-
 te potest explicare, ita ne-
 que Medicus praxeos suæ rationem
 sine particularibus observationibus di-
 lucide queat exponere. Igitur utilis
 omnino ea mihi videtur scribendi ra-
 tio, quam in Phthisiologia sua tenuit
 Mortonus, qui nuda morbi descrip-
 tione parum contentus unicuique tabis
 speciei unam aut alteram historiam
 subjungit, in qua medendi methodum
 perspicue & quasi digito commonstrat.
 Id quidem vere mihi videor esse dictu-
 rus, plus cognitionis ad morborum cu-
 rationem paucis ægrotantium historiis
 bene & fideliter enarratis nos posse
 assequi, quam multis voluminibus,
 quæ supervacua pulsuum distinctione,
 inepta symptomatum ratione, aut va-
 riis præscriptorum formulis, quibus
 plerumque

plerumque intumescunt Medicorum scripta, refarciuntur. Hanc itaque Hippocrates Epidemiorum libris scribendi viam persecutus est, hanc unusquisque qui lectoribus prodesse simul & delectare velit, persequatur necesse est. Nollem tamen, quæ hic dicta sunt, ita accipi, quasi existimarem, pulsuum aut morborum symptomatum peritiam ad scientiam medicam parum referre; e contra qui de his minus recte judicat, medendi arte parum proficiet. Id tantum affirmo quod multiplex ea pulsuum & symptomatum divisio, quæ in recentiorum scriptis vulgo occurrit, Medicinæ studiosos adeo parum juvet, ut potius in errorem agat. Minus adhuc legentibus eorum proderunt scripta, quæ in theorematibus & commentis fictitiis versantur; speciosæ enim utcunque sint, quæ ex philosophicis principiis deducuntur hypotheses; ipsæ tamen, cum ad morborum curationem adhibentur, adeo non medentem dirigunt,

ut

PRÆFATIO. 9

ut etiam fallant: In ægrotantium vero historiis multo aliter se res habet; ibi enim non modo singulas morbi mutationes quasi præsentis intuemur, verum etiam quo medicinæ genere in ejus curatione utendum sit, perdiscimus.

Plerique Medicorum in ægrotantium casibus describendis, temporis quidem multum, operæ verò & laboris parum consumpserunt; etenim in morbis acutis ægritudinum momenta de die in diem rarò aut nunquam exhibent, quæ ut penitus pernoscantur omnino est necesse, quo melius suo quæque tempore reperiantur expedianturque remedia. Medicamenta, quibus ad tollendos morbos usi sunt, ubique fere recensent; notas autem morborum, alias obscurè explicant, alias ex toto prætereunt, ita ut cur hoc potius quam illud medicinæ genus adhiberent, haud dignoscere omnino valeat lector: Hos autem recentiorum errores facillime perspexit vir & ingenio

IO PRÆFATIO.

Et eruditione, dum viveret, longe præstantissimus Johannes Freund, qui veterum vestigiis insistens meliorem tum scribendi tum medendi viam monstravit; Et ut is ipse clarorum virorum ingeniis, maximeque antiquissimi Hippocratis multum fuit adjutus, ita posterorum quenquam ab illis adjuvari haud erit inglorium.

Non nimium multæ sunt quæ sequentibus paginulis Ægrotorum depinguntur historiæ; neque enim æquum esse censeo, lectorem aliter forsitan satis occupatum longius demorari, præsertim cum in medicina perinde ac in cæteris artibus unum aut alterum exemplar perito sufficit artifice.

Siquid ego ad communem Ægrotantium rem per has observationes contuli, scribendi propositum sum assecutus; sin minus, ingenii facultatem non voluntatem defuisse mihi intelligas.

Datum Eboraci
29. Sept. 1732.

Historia

Historia Prima.

ANNO 1729. mense Maii, virum sexagenarium, peranti-quâ familiâ in agro Eboracensi oriundum, invasit affectio spasmodica, in qua nervi musculique versus suam originem ita omnino præter voluntatem convellebantur, ut membra in debito situ & quiete haud unquam continere potuerit. Brachia manusque huc illuc mirum in modum agitabantur; crura & pedes vicissim divaricare, mutuò concutere, & alternatim transponere necesse habuit; idque illi in cathedra sedenti, vel in lecto decumbenti, nisi dormienti, continuò accidere solebat. Incipientis paroxyfmi hæ fere aderant notæ; capitis nutatio, & ad somnum proclivitas, quæ symptomata vehementissimæ totius corporis succussiones & huc illuc deflexiones excipiebant;

bant; & veluti chorda musica in uno extremo percussa ad alterum usque vibrat, ita in hoc casu nervorum in cerebro principia à morbida materia irritata eorundem contractiones motusque convulsivos per integrum corpus fecerunt.

In initio morbi, sanguinis missione, emetico, leni purgatione, aliisque quæ malum tollerent, aut saltem minuerent, ægro opitulari conabatur vir rei medicæ experientissimus *Henricus Johnson*. Cùm post aliquot dies ego ad ægrotum accerserem, ut cum viro egregio sociam navarem operam, unanimi consilio sic præscriptum est.

℞ *Tinctur. sac.* cum duplic. quantitat. specier. in vin. alb. ppt. ℥v. diss. salut. ℥j. m. f. *Tinctura laxativa*, de qua sumat cochlearia ij quarta quaque nocte, horâ decubitûs, dosim augendo pro re nata.

℞ *Pulv. ad. Guttet.* 3℞. *Castor. pulv.* gr. vj. *Syrup. Paon.* q. s. m. f. *Bolus*

*Bolus 6tâ quaq; horâ sumendus; super-
bibendo cochlearia iv. Julap. sequentis
diebus à purgatione liberis.*

*℞. Aq. Lact. alexiter. Ceras. nig. ana.
℥iv. Aq. Pæon. C. ℥ij. Syrup. Pæ-
on. ℥j. m. f. Julapium.*

Sed cùm hæc parum aut nihil profi-
cerent, si quid auxilii à vesicantium
stimulo afferri potuerit tentare de-
crevimus. Duo itaque vesicatoria ti-
biis internis sunt admota, Chaustum-
que sequentem omni nocte horâ som-
ni sumpsit;

*℞. Rad. Valerian. sylvestr. ℥j. Aq.
Ceras. nig. Rut. ana. ℥jss. Tinctur.
Castor. ℥j. Syrup. Pæon. ℥ij. m.
f. Haustus.*

At ne sic quidem lenitur malum;
quare cùm inter nos seriò sermonem
haberemus, quâ potissimùm meden-
di viâ in difficili hoc casu ulterius
procedendum esset, corticis Peruvi-
ani mentionem feci, dixique, fieri
forfan

forſan poſſe, ut idem unâ cum aliis medicamentis antipaſmodicis adhibitus prodeſſet: ſed cùm hujusmodi vitia à fibrarum contractione oriri, per aſtringentia proinde, cujuſmodi erat cortex Peruvianus, ingraveſcere diſputaret vir experientiſſimus, omnem de ea re diſceptationem tuæ temporis miſſam fecimus; & in uſu boli antipaſmodici cùm infuſo viſci quercini aliisq; id genus remediis aliquamdiu perſtitit ægrotus: & quia malum à cerebro naſci viſum eſt, fontanellæ, quæ morbi fomitem intercipiendo & evacuando ad curationem conducerent, in dorſo excitabantur; veſicantia enim tum nuca tum cruribus hætenus ſine fructu adhibita. Sed cùm hæc cæteraque ſere omnia, quæ nervorum vitiis adhiberi ſolent, fruſtra eſſemus experti, de cortice Peruviano iterum ſermonem intuli; & quoniam nuper ſub veſperi quaſi periodicè rediſſent ſpaſmi, & urinæ ſedimenti multum depoſuerant,

ut,

ut, quid posset idem, periculum faceremus, proposui, præsertim cùm jam symptomata ejus usui aliquantulum favere viderentur; quare annuente viro egregio sic præscripsi.

℞. Cort. Peruv. pulv. ʒj. pulv. ad Guttet. gr. xv. Cinnab. nativ. gr. vij. Castor. Russens. gr. ij. Syrup. Pæon. q. s. m. f. Bolus ter in die sumendus.

℞. Aq. Ceras. nig. ʒvj. Puleg. Pæon. C. ana. ʒj. Tinct. Castor. ʒij. Syrup. Pæon. ʒvj. m. f. Julap. cum bolis, & in languoribus sumend.

Sed ne hæc quidem succurrebant: tandem ne stomachus, qui tum cibum tum medicamenta jam fastidire inceperat, imbecillior fieret, agro consulimus, ut pro tempore ab omni medicina temperaret, & vomitionem semel aut bis in septimana cum aqua carduata provocaret; unde rediit cibi cupiditas, & aliquantulum refectæ sunt vires; motus tamen convulsivi,

sed haud ita graves aut frequentes
 persistere : quare cum nullus jam
 amplius medicinæ locus esse videretur,
 ad thermas calidas Buxtonenses,
 (ad Bathonienses peregrinari impo-
 tens) nostro consilio profectus est,
 earumque aquis hauriendo pariter &
 lavando usus est; unde post mensem
 ad Eboracum redux meliuscule se
 habuit: nihilominus nervorum con-
 tractiones adhuc permansere. Non
 longo vero post in febrem putridam
 cum tussi convulsiva conjunctam in-
 cidit, à qua nostro auxilio, sed non
 sine summo vitæ discrimine, conva-
 lescebat, affectioque spasmodica, quæ
 omnem medicinæ opem diu eluserat,
 decedente febre, decessit. Hæ verò
 morbi induciæ nimis erant breves;
 post aliquot enim septimanas redie-
 runt spasmi, ægrotantem, ad extre-
 mum vitæ terminum, ni fallor, ex-
 agitaturi.

Historia Secunda.

SUB initio autumnus domina *Watkinson* vidua quinquagenaria dolore nephritico à renum calculo cœpit laborare, qui intra paucos dies urinæ suppressionem intulit; ægrotae curam habuit vir doctissimus *Cliftonus Winteringham*, qui, cæteris minùs ad spem respondentibus, lapidis expulsionem promoveri posse, si grana aliquot calomelanos cum medicamentis diurèticis adhiberentur, prudenter judicabat: Cùm ego primum accessi, ut cum viro doctissimo decumbentis valetudini unà consulerem, nullam omnino urinam per octo dies reddiderat ægrota, & quod hujusmodi casibus perfrequens est, penè inexpugnabilis aderat dormiendi necessitas; quare in his ferè desperatis ægrotae rebus, vesicatoria tria nuchæ &

C

brachiis

brachiis internis adhiberi, & calomelanos iterationem præcepimus, unde ter fusa est alvus, neque tanta aderat ad somnum proclivitas, adhuc tamen urinæ restiterunt; mane proximo altera duo vesicatoria cruribus internis applicabantur, & vesperi eadem ut prius adhibita est medicina cathartica, unde alvus modico cruore perfusa quinquies defecit: at jam demum post undecim dies profluxit denuo urina, & die subsequenti, lapide ad fabæ magnitudinem excluso, ægra convaleuit.

Infinita penè sunt quæ in scriptis Medicorum contra calculum inveniuntur remedia, & ut quisque suorum vires supra modum extollit, medentis animus ex ingenti hac medicamentorum farragine adeo plerumque impeditur, ut, quo potissimum uti debet, omnino nesciat; cum si unum aut alterum ex efficacioribus modò indicarent, decumbentis saluti plus

plus consulerent, morborum quippe curationes non tam à remediorum numero, quàm à prudenti eorundem adhibitione pendent.

Inter Recentiores primus, uti arbitror, qui mercurium dulcem ad urinæ difficultatem præcepit, fuit *Et-mullerus*; circa idem tempus eandem medicinam ad renum morbos adhibuit famæ commendationis vir *Nicolaus Chesneau*: neque sanè si peritè adhibetur, vix ullum in hujusmodi affectibus efficacius excogitari potest remedium. Nemo verò Medicorum, quòd scio, si unum *Riverii Reformati* editorem excipias, vesicantium ad ciendas urinas meminit, neque is quidem, nisi perfunctoriè, & quasi raptim eorum inter alia mentionem facit, quod eo magis mirandum, quo quisque cantharidum vires ad movendas urinas, si introsumentur, intelligit. Nec si vesicantia, quod aliquando fit, dysuriam inferant, ideone ab eorum usu debemus temperare, quo-

ties rei necessitas exigit^a. Quomodo
verò ad renum morbos applicari pos-
sunt cantharides alibi explicavi. Non
abs re fore judicavi, si hoc in loco hi-
storiam dominæ *Harland*, utpote istæ
quam modò retuli maximè affinem,
attexerem. Illa quidem per plures an-
nos renum calculo laboraverat; jam
verò paulo antequam ad eam accer-
ferer, nulla ferè elapsa est septimana
in qua lapillos non excerneret; tan-
dem urinæ restiterunt, ita ut per
quinque dies ne guttulam quidem
redderet: quare ut hoc malum quam
citissime discuterem, decem guttas
tincturæ cantharidum ex haustulo e-
mulsionis communis ad duas vel tres
vices sumendas præcepi; has verò
guttulas bis solummodo sumpserat,
cùm libere satis profluxerint urinæ,
& non multo post tres lapillos calculi
grandioris portiunculas excrevit. Tinc-

^a *Vid. Commentariolum de usu idoneo Ves-
cantium, ad calcem novæ editionis Ruffi Ephe-
sii.*

turam hanc, quoniam à vulgaribus hujusmodi formulis aliquantulum differt, hìc loci describere haud alienum esse judicavi.

R. *Cantharid. præparat. ℥iij. Ocul. Cancr. Pulv. sem. Amios. ana. ℥ss. Sal. prunel. ℥iij. Infunde in spiritu vin. rectificat. Camphorat. ℥iij. ut fiat Tinctura.*

Anno subsequente huic ægrotæ urinæ itinera à renum calculo denuo impediabantur, nec ullâ ope medicinæ expediri potuerunt, quæ proinde decimo nono morbi die vitam efflavit.

Historia

Historia Tertia.

Filium domini *Emanuelis Stabler* civis Eboracensis, puerum undecennem, prædurus in utroque genu & manuum carpis, sine sensu, sine dolore afflixit tumor, in nodos quosdam & tubera degenerans, unde genubus tanta inerat imbecillitas, vesperi præsertim, ut neque incedere, neque pedibus omnino stare potuerit; continua insuper tussis eum ita exercebat, ut noctes ferè infornis ageret: ut igitur tussim, quæ vehementissimè urgebat, tabemque minabatur, quam maximè sublevarem, atque etiam tumoribus, qui à malo habitu nasci & strumarum naturam induere videbantur, simul prospicerem, electuarium ex conserva rosarum, ocul. cancer. corall. rub. & æthiop. mineral. confectum bis in die cum lacte asinino imperavi; noctu linctus, qui tussis

veh-

vehementiam minueret, quietemque
 aliquam conciliaret, adhibitus est :
 horum usu ad duas vel tres septima-
 nas perstitit ægrotus, unde mitesce-
 bat tussis, viresque paulatim instau-
 rabantur; tumores verò nil quic-
 quam ex duritie remiserunt. Quare
 fontanellam in brachio excitandam,
 atque aliquot guttas *Balsami Poly-
 chrestii* è cochleari syrupi cariophyl-
 lorum horâ decubitûs fumendas præ-
 cepi; quæ quidem intra exiguum
 temporis spatium supra spem respon-
 debant: is enim, qui ancillæ brachiis
 prius ad lectum portari solebat, jam
 solus sine ullo adminiculo, tumori-
 bus sensim minuentibus, gradus po-
 tuit ascendere, hodieque absque alia
 medicina integra utitur valetudine.
 Hoc sanè balsamo plerisque in casibus
 vix aliud utilius excogitari potest re-
 medium: Gummi quidem guaiaci, ex
 quo conficitur balsamum polychres-
 tum, Recentioribus ita parum inno-
 tuit, ut *Fredericus Hoffmannus*, qui
 in

in annotationibus suis in Pharmacopœam Schrodærianam virtutes ligni guaiaci in curatione luis veneræ pleno ore laudat, gummi raro adhiberi scribit; & quod magis mirandum recentioris Pharmacopœæ editor *Johannes Quincey*, qui in virtutibus medicamentorum explicandis plerumque satis copiosus est, gummi hujus non nisi perfunctoriè nimis mentionem facit; id autem ab eo forsitan consultò fit, quippe quod vires ejus in morborum curatione alibi satis explicat; & sine dubio quisquis hanc medicinam ad dolores arthriticos, rheumaticos, ischiadicos, quacunque denum corporis parte fuerint fixi, cum judicio adhibet, ægroti spem rarò decipiet.

^a *Vid. Pharmacop. Quintian. Balsam. Polychrest.*

Historia Quarta.

Secundo die Julii anno 1728. filiam reverendi admodum viri *Samuelis Breary* S.T.P. & ecclesie sancti Petri Eboracensis canonici, octodecim annorum virginem, febris, cum ingenti capitis dolore, aestu, & siti, corripuit: tertio vesperitum primum accessi, sanguinem detrahi, & vesicatorium nuchæ admo-
veri jussi; pulveres etiam cardiacos mitiores, cum julapio, qui ferventes succos temperarent, fumendos præscripsi.

Quarto, omnia ferè eadem; nisi quod sanguinis missione paululum fuerit lenitus capitis dolor, vesicatorium enim parum profecerat.

Quinto, ab astantibus intellexi fluentem alvum ægrotam exercuisse; idque à medicina quam adhibueram exoriri judicantibus responsum est,

D

eos,

eos, quos fumebat pulveres, ventrem
 solutum reprimere posse, compressum
 verò nequaquam solvere. Huic
 men malo ut melius occurrere,
 mixtura astringens & decoctum
 bum pro potu communi imperavi,
 unde alvi profluvium aliquantulum
 est cohibitum, quod tamen
 minus post aliquot horas rediit. &
 verò haud multo post pharmaco-
 de cubantis valetudine à me qua-
 ti dixissem, me ex hac frequen-
 te dejectione alvi nil boni expectare, re-
 spondebat is, rhabarbarum, quod ad-
 hibendum præscripseram, posse for-
 sitan alvum ducere; qua re haud le-
 viter commotus, cum nullum omni-
 no præcepissem, utpote quod à cu-
 randi scopo maximè esset alienum,
 præscriptum à filo desumptum inspi-
 cere volui, in quo ne granum quidem
 rhabarbari, nec cujusvis alius rei que
 purgaret, est imperatum; sexies ta-
 men aut amplius purgantia hauserat
 ægrotæ priusquam egregium hunc er-
 rorem

rorem detexeram. Hujusmodi autem lapsus, si in homine quovis, in septuagenario forsitan est condonandus.

Hinc igitur vires decumbentis vehementer fractæ, & urina, quæ hactenus largiter deposuerat, jam pallidior facta, nil quicquam demisit; alvus quidem restringentibus coactior, haud penitus tamen suppressa.

Sexto, febris, multa cum corporis jactatione, acuebatur; somnus brevis & interruptus; pulsus velox & incitatus: quare vesicantia carpis erant admota.

Septimo, febris vehementer excaudit, invasitque delirium; aliqua etiam spirandi fuit molestia. Cum verò tenuiore paulo habitu fuerit ægra, dejectionesque sub morbi initio vires plurimum debilitassent, sanguinem iterum hoc morbi tempore vix tutò detrahendum judicavi; quare cardiacis moderatis uti perstitit, & aliquando guttas aliquot spiritûs cor-

nu cervi ad reficiendas vires ^{adhibita};
vesicantia etiam cruribus adhibita.

Octavo, idem ferè ut pridie ^{status}. Multùm deliravit; in urina nihil depositum: vesicantia tamen optimè responderant.

Nono, cùm adhuc in deterius itum esset, & ex pallido urinarum colore, suberat metus ne subsultus tendinum ægrotantem invaderet, bolis cardiacis castoreum adjeci, & vesperi applicata subter axillas vesicatoria.

Decimo, nulla vel symptomatum vel medicamentorum mutatio: vesicantia verò suas partes bene egerant.

Undecimo, venter exolutus novas molestias creavit; quare quæ vires refocillarent, fluentemque alvum cohiberent, adhibita.

Duodecimo, omnia in pejus ruabant, pulsus omnino ferè nullus; partes extremæ frigidiores: febris tamen adhuc, cum mentis alienatione maxima, inhæsit; ita ut plurimùm dubitandum num huic diei esset superlatura.

perfutura. In hoc igitur rerum statu, tantum non deplorato, quoniam vesicantia hætenus optatissimè respondissent, altera duo femoribus internis aptabantur, & columbæ per medias dissectæ plantis pedum applicabantur; bolum etiam ex lapide contrayervæ, sale volatili, cornu cervi, & castoreo confectum, exhibui. Hinc,

Decimo tertio, melior rerum facies, pulsus invaluit, febris paululum est tenuata; mentis tamen error haud quicquam remisit, licèt vesicantia, in quibus omnem ferè salutis spem posueram, humores copiosè satis elicuissent: quare hodie, & sequenti bi-duo, eadem sumsit remedia.

Decimo sexto, cùm jam res in melius cederet, inclinâtâ quidem febre, sed adhuc tamen inharrente, eadem remedia, uti priùs, erant adhibita; nisi quòd à bolo salem volatilem cornu cervi detraxerim.

Decimo

Decimo septimo, & decimo octavo, idem ferè rerum omnium tenor; continua enim febris habet tempora, quibus etsi non remittit, non tamen crescit: quare eâdem adhuc usâ est medicinâ.

Decimo nono, manè alvus quies intra bihorium sponte descendit; virium inde contrahitur imbecillitas: quare quæ & ventris fluorem cohiberent, viresque reficerent, imperata. Quoniam verò neque adhuc quicquam remiserat delirium, vesicatoria utrique lateri cervicis adhibita, & vesperi haustum cum diacodio sumfit, unde quies aliquantulum pacatior. Sunt quibus in hoc casu hanc medicinam ferò nimis adhibere videar. Hic verò *Sydenhamum*, qui in omnibus naturam diligentissimè secutus est, ducem habui; qui & fidelis atque idoneo observationum plurimarum complexu rem ipsam certissimam esse pronuntiat, *Laudanum*, vel alia quævis narcotica in principio, aug-

augmento, vel statu hujus febris ad symptoma hoc levandum, vel non prodesse omnino, vel, quod sæpe accidit, etiam obesse: verùm in morbi declinatione opiata in mediocri dosi adhibita non sine successu usurpari.

Vicesimo, cùm febris plurimùm tenuaretur, nondum tamen ex toto conquiesceret, medicinam paulo calidiorẽ præcepi, tum ut vires refo-cillarem, tum & morbi reliquias penitus extinguerem.

Vicesimo primo, pridie præscriptis perstitit.

Vicesimo secundo, à febre penitus liberata convaluit; morbi tamen impetus in cerebrum adeò sævierat, ut mentis impotentia, quod haud vulgare est, per aliquot dies remanserit, postquam febris integrum corpus dimiserat: brevi verò, lactis asinini usu, mens sana in corpore sano rediit.

Liceat jam paululum hac in historia quædam animadversione digna notare.

notare. Post tres primos igitur morbi dies urina nihil unquam deposuit, sed in pallidum colorem est mutata; quod apud authores mali esse ominis, & vel delirium, vel nervorum distentiones, vel utrumque portendere perhibetur: quare ut his symptomatis commodius occurrerem, castoreum cum cardiacis moderatis temporis exhibui; etenim in hoc casu medici est venienti occurrere morbo: quisquis enim remedium haud prius adhibet quam ægrotum invaserit malum, is à medicamento, plusquam debet, exigere videtur, & rarissime curandi scopum attingit; id enim omnibus, in praxi licet mediocriter versatis, innotescit, laudanum mediocri dosi datum, si duas vel tres horas ante decubitum sumatur, & melius & facilius somnum conciliare, quam ejusdem duplicem portionem serius adhibitam. Par igitur omnino videtur esse ratio in cujusvis alius remedii exhibitione, quoties graviore

alicui symptomati occurrendum est; neque medentis solertia in re ulla magis quàm in prudenti hac atque opportuna medicamentorum applicatione clariùs elucescit; & si, quod verum est, fateri volumus, id ferè unicuique Medicum experientissimum ab Empirico, Artificem ab Inscio distinguit; hic enim semper, ille nunquam, satis cum iudicio medicinam adhibet.

Porro sudores per totum morbi decursum liberè parum promanârunt, neque unquam per omnia membra simul diffusi sunt; ab ulcusculis autem in cute à vesicantibus excitatis humores per plures dies ita ubertim effluerunt, ut astantibus timorem injicerent, ne cubantis vim vitalem consumerent: natura enim, hac præcipuè viâ crisin moliens, atrocissimam hanc febrem ad exitum tandem perduxit.

Historia Quinta.

DOminus *Gwyn*, vir sexagenarius, in Ascitem incidit; venter, totumque abdomen, in magnam molem excreverat; crura pedesque foveas tardiùs rursus impletas habuerunt; impressi digiti vestigia; vehemens aderat fitis, urina perpauca; carnes musculosæ plurimum absumptæ, ut non minùs tabidus simul ac hydropicus videretur. Medicamentis hydragogis, eisquæ sæpius repetitis, aliorum consilio usus fuerat; unde virium robur plurimum, ventris autem tumor parum aut nihil minuebatur: nè itaque effusiores inanitione vires offenderem, per purgantia mitiora paulatim aquas educere conabar; quare vinum hydropicum, Pharmacopœiæ Bateanæ descriptum, dedi, eâ mensurâ eoque intervallo, quæ utrique indicationi, & virium

viciū sustentationi & aquarum eva-
 cuationi, maximè satisfacere visa est.
 Hujus autem usu haud multū diu
 perstitit; quod licet & per urinas &
 per alvum humores commodè satis
 educeret, nihilominus parum detu-
 muit venter: quare *paracenteseos* ad-
 ministrationem proposui; cui æger,
 cum ei persuasissimum esset rem ex-
 tra omnem purgantium medicamen-
 torum opem positam esse, libenter
 assensit. Ineunte igitur Maio, anno
 1730. puncto abdomine instrumen-
 to chirurgico huic operationi desti-
 nato, *Troisquart* vulgo dicto, viginti
 duæ libræ, uti memini, serosi humo-
 ris sunt emissæ, ex quo tempore sex-
 ies intra totidem menses è ventre e-
 ductæ sunt aquæ. Objiciet jam for-
 san aliquis huic medendi methodo,
 utpote quæ miseram protrahit vitam:
 is autem, quisquis est, secum repu-
 tet quanti sæpenumero sit momenti
 per paucos solummodo dies, multo
 magis menses, alicui vitam produ-

cere ; neque ea sanè contemnenda est ars, quæ homini moribundo anteactam vitam recolendi longius exhibet spatium.

Nihil profectò singulare in se hæc habet historia, quod in nosocomis non sæpius occurrit : sed hîc loci non omittendum duxi ; ideo quod frequentiore antiquæ hujus medicinæ usum commendandi mihi ansam dederit ; neque sanè in hoc morbo, quoties à vasis lymphaticis lacteisve disruptis oritur, ulla alia ægrum sublevandi est via ; quamobrem nequeo non mirari eam, superiore sæculo, ita penitus fuisse neglectam, ut *Willisus* noster dicat ἐγχειρησιὺν hanc, utpote periculosam, Medicos rarò præscribere ; his verò sæpissimè inconsultis, Agyrtas ac Empiricos eam temere ac infaustè aggredi. Cùm tamen liquet Veteres plerosque omnes hanc abdominis perforationem sæpius, nec infeliciter, exercuisse ; Cetrusque præcipuè, libro septimo, quomodo aqua

4

hydro-

hydropicis emittatur latiùs explicu-
it. Ea tamen nostris hominibus de-
betur laus, quòd ab iis hæc Antiquo-
rum praxis multùm provehatur; ve-
teres enim Medici, aquam in hydro-
picis paulatim emittendo, plures con-
tereabant dies, idque eo consilio ne
ægotum, si semel & simul educere-
tur universa, invaderet syncope: ho-
die verò omnis aquarum illuvies uni-
câ vice abdomine tutò exhauritur,
resque ita geritur, ventrem in ope-
ratione manibus comprimendo, post-
eaque partes, inductâ fasciâ, constrin-
gendo donec tonum recuperaverint,
ut jam rariusculè deliquium animi
patiantur ægri.

Sed, ut ad ægroti historiam rever-
tar; posterioribus diebus fitis eum
multo minùs afflixit, & copiosius a-
liquantulum minxit; ita ut aquæ,
quæ priùs quadragesimâ quaque die,
aut citius, fuerant emissæ, postremis
quinque mensibus bis solummodo e-
ducerentur: tandem humores mor-
bifici

bifici sibi viam in ventriculum aperuerunt, ita ut viginti quatuor horarum spatio, quantum conjecturâ assequi potuerim, totidem aquæ libras vomitione rejiceret, & quod animadversione dignum, profusior hæc inanitio, cum minùs deberet expectari; prægressâ enim septimanâ *paracente-
sin* subierat ægrotus. Quantacunque igitur lympharum moles sit, quæ ex aqualiculo perforato extrahitur, dehinc tamen mihi constare videtur haud exiguam earundem portionem intus adhuc esse relictam, quâ viscera, magis magisque indies corrupta, vitium tandem inemendabile contrahunt; ægrotanti enim huic vires satis erant validæ, donec in vomitionem incideret, unde supremum obiit diem; abdominis perforationem octies intra anni spatium, multo cum sui levamine, passus.

Historia Sexta.

DIE vicefimo tertio Octobris, anno 1729. rogatu Domini *Whitley*, qui cohorti tunc temporis Eboraci hybernanti præfuit, militem Febre decumbentem invifi. Sub initio morbi Dominus *Bruce* chirurgus turmæ ſtipendiarius, qui valetudinis curam habuit, leni vomitione & veſicatorio nuchæ admoto ægrotum levare moliebatur: ego nono demum morbi die acceſſi, cum eum pulſu debili; ſingultu, tendinum ſubſultu, lingua nigrâ & aridâ laborantem invenî; urinæ erant tenues, nec quicquam per totum morbi decurſum depoſuerant; lecti fimbrias diduxit, floccosque vellicabat, nihil omnino intellexit: quare cum mors jam in præcipiti eſſe videretur, veſicatoria quatuor brachiis internis & ſupra pulſus ſtatim admovenda, & medicinam

ex

ex lapide contrayervæ, castoreo, & croco confectam, fumendam præcepi; & ut sanguinis æstum aquâ hordei & fero lactis canarino, affatim sumptis, temperaret, in mandatis dedi.

Vicesimo quarto mane, ad mentem rediit; sed intra paucas horas rursus desipuit: quare cùm jam vesicatoria optatissimè respondissent, altera duo cruribus internis adhibui, & aliquot guttas spiritûs cornu cervi per se temporibus intermediis exhiberi jussi; sub noctem sudor copiosus per omnia membra incœpit emergere, ad se rediit, placidèque noctem peregit. Hoc, & sequenti biduo, præscriptis perstitit.

Vicesimo quinto, meliusculè se habuit; plurimùm deferbuit febris, pulsusque magis ad normam est compositus: vesperi tamen febris denuo exarsit; nox insomnis, multa cum corporis jactatione; aliquando & intra verba desipuit.

Vice-

Vicesimo sexto mane, alvum multo cum levamine deposuit, inclinâtâ quidem febre, sed adhuc tamen in-hærente: noctu quies satis commoda, ita ut,

Vicesimo septimo, in melius mutata fuerint omnia; febris mirum in modum tenuata, pulsus & ictu valentior & intervallis distinctior, lingua humida, sitis ferè nulla; in urina verò neque adhuc quidem aliquid omnino subsedit: medicamenta eadem, sed rarius aliquantulum adhibita.

Vicesimo octavo noctu, somni breves atque perturbati, aliquando & intercessit delirium; manè pulsus magis ad temperiem compositus, sed neque adhuc in urina aliquid coctum apparuit, neque febris integrum corpus dimisit.

Vicesimo nono vesperi, paululum incaluit, is autem corporis fervor intra horulam discessit; nox satis quieta, febrisque manè ex toto conqui-

F

evit:

evit: ita quinto supra decimum morbi die ad sanitatem tandem pervenit,

Historia Septima.

AUtumno 1730, Eboraci epidemicè grassari cœperunt Variolæ, quæ ad medium hyemis durabant: quo tempore, rigidissimo gelu cum multa nive superveniente, prorsus delituerunt, aut saltem rarissimè comparuerunt; vere autem ineunte, denuo recrudescebant, interque alios quamplurimos dominam *Pallister*, tredecim annorum virginem, corripuerunt: Huic quidem confertim eruperant variolæ, non in facie modò, sed & toto etiam corpore; paucissimis tamen in locis coalescebant. Summâ diligentiam aegrotam curavit *Gulielmus Dobson* pharmacopola; qui, quoniam multa sub initio de capite, dorso, & ventriculo quæstæ est, lene emeticum exhibuit.

Ego,

Ego, sexto eruptionis die vesperi accersitus, mente alienatam inveni, & quod hoc morbi tempore in delirantibus haud vulgare est, febre vacantem. Pustulæ, quæ licet erant confertissimæ, non omnino tamen elevatæ, earumque interstitia ubique pallida; admotum itaque nuchæ veficatorium; noctem ferè insomnem peregit.

Septimo manè, omnia eadem; veficatorium quippe parum profecerat. In hoc igitur rerum statu sic præscripsi:

℞ *Lap. Contrayerv. Theriac. Androm.
ana ʒss. Pulv. Croc. Anglican. gr.
iiij. Syrup. Cariophyllor. q. s. m.
f. Bolus, sextâ quaque horâ sumend.
cum Julap. perlat. ad tres vices.*

Horâ somni sumpsit haustum sequentem:

℞ *Aq. Ceras. nig. 3vj. Syrup. è succo
Limon. 3ij. Laud. liquid. gutt. viij.
m. f. Haustus.*

Octavo, facies manusque tumidi-
ores, pustulæ elevatiores & ubique
pure intumescences, pulsus & ictus va-
lentior & intervallis distinctior, ita
ut omnia jam præter spem bene ce-
dere viderentur.

Controversum quidem esse video
apud superioris sæculi scriptores, ca-
lidumne regimen, an frigidum, vari-
olarum curationi meliùs adhibeatur.
Inter prioris opinionis fautores fuit *Richardus Mortonus* : inter posterioris
Thomas Sydenhamus ; uterque sui
temporis Medicus exercitissimus,
uterque celeberrimus : uter verò di-
orum hac in re rectiùs sentiret, ex
eorum scriptis facilè est dijudicare ;
quicumque enim morbus inflamma-
tione urgetur, uti illius est, de quo
jam agitur, natura, si quis eum alexi-
pharmicis, cardiacis generosioribus,
cæterisque id genus medicamentis cu-
rare satagit, is idem facit ac si flam-
mam oleo paret extinguere : è contra
verò haud ita penitus contra hunc

morbum frigidis materiis niti debemus, quasi nunquam omnino fervidioribus esset utendum; est enim ubi alexipharmaca in hoc morbo mira præstant, viz. cum propter pulsus debilitatem, diminutum sanguinis fervorem, pallidior fit cutis, pustulæque lentè admodum aut difficulter erumpunt. In hoc rei statu antiquissimus de variolis scriptor *Razes*, alexipharmacorum usum laudat; a si namque, inquit, pestilentia, id est, variolarum causam tardiùs in extimam cutem excerni videris, volestque tali vitio ea, quæ nimium calorem restringunt, admove, resistere naturæ & actionem ipsius impedire spectaberis.

Sed redeundum nobis ad ægrotae historiam est.

Nono, & decimo, sputatio libera & copiosa; quare magnæ potiones sunt imperatæ: & quo meliùs virium sustentationi sub effusa hac evacua-

Razes de pestilentia, cap. 7.

tione prospiceretur, julapium ex cardiacis mitioribus debitis intervallis est exhibitum.

Undecimo, multa de ardore oris & gutturis querela; itaque gargarismate refrigerante usa est, & guttæ aliquot laudani haustui nocturno sunt additæ: pustulæ tamen parte faciei infimâ exaruerunt.

Duodecimo & sequenti biduo, nulla rerum mutatio; nisi quòd pustulæ, maturitatem adeptæ suam, ubique siccessere cœperunt.

Decimo octavo, potio, quæ leniter purgavit, adhibita, intraque triduum ad duas alias vices iterata integram sanitatem restituit. Hac in historia observatione dignum, ea ipsa symptomata, quæ, si diutius paulo essent immorata, ægrotam in summum vite discrimen adduxissent, per calidiorē paulo medicinam opportunè adhibitam, ita penitus fuisse debellata, ut posterioribus diebus nihil amplius inci-

incideret, quod vel medenti molestiam, vel ægrotanti periculum crearet. ↗

Historia Octava.

Mense Junii, 1731. Dominus *Bradley*, pharmacopola, me de virgine quadam consuluit, quæ, immodicam colocynthidis quantitatem cerevisiâ infusam sumendo, sanguinem tum per alvum tum per vaginam cum dolore & torminibus ita crebrò & copiosè effudit, ut nulla penè vitæ superesset spes; clysterem itaque astringentem, qui vaporum oscula occludendo ulteriorem cruoris & humorum in ductus intestinales profusionem fisteret, adhibui: formula verò fuit hujusmodi.

℞ *Flor. Ros. rubr. Balaust. ana ʒ℞.*
Cortic. Granator. Cor. Cer. calcinat.
ana ʒj. Coq. s. q. aq. font. ad ʒxij.
Colaturæ adde Bol. Armen. Theriac.
Androm.

*Androm. ana ℥ij. m. & injiciantur
℥iv. pro enema, & repetantur. pro-
re nata.*

Intestinorum etiam spasmos cum e-
mulsione Arabica, cui unciae duæ sy-
rupi de meconio adjiciebantur, se-
davi; neque alia est medicina, quan-
tū mihi videtur, qua colocynthidis
asperitas meliùs corrigi potest: gum-
mi enim Arabicum salium cathartico-
rum spiculas ita obtundit, ut nullam
ampliùs vim intestina vel incidendi
vel corradendi possint exercere; præ-
terea, vulnera jam inflicta, em-
plastri more, tegit simul & con-
glutinat. Tales saltem in hoc casu
gummi illud habuit effectus: ægra
enim simplici hac curandi methodo
brevis convaluit.

Historia Nona.

R Arrior est affectus quem famulo honorabilis viri *Thomæ Scawen* intulit Diarrhœa: illum quidem ventris fluor ita exercuit, ut quadragies intra quatuor horas desideret; hinc crura manusque corripuerunt spasmi intolerabiles, ter quaterve horâ redeunt, qui decumbentis vires adeò debilitârunt, ut eum tanquam morientem conservi relinquerent. Ægrotantem igitur, cùm tenuioris esset corporis habitus, qui ægre ullam, multo minùs effusio-rem, patitur inanitionem, medicamentis, quæ contractiones prævenirent, fluentemque alvum comprimerent, sublevare fategi; bolus itaque sequentem, ex julapio restringente, sumpsit, & vesperti repetiit:

℞ *Spec. Confec. Fracastor. Pulv. è ch. Cancr. comp. ana gr. x. Castor. Ruf-
sens.*

*sens. gr. iij. Syrup. Cariophyllor.
q. s. m. f. Bolus.*

Pro potu, decocto albo cui parum aquæ cinnamomi tenuis adjiciebatur; pro victu, pulli juscule in quo rasura cornu cervi coquebatur, libere usus est: ita nullo penè labore morbum, qui astantibus terrorem, agroto mortis periculum iniecerat, paucis horis sustuli. Neque sane aliquid est, quod tyronum animis magis inculcari debet, quàm ut medicina quàm maximè simplice utantur; compositior enim præscribendi formula empiricorum est refugium, qui nec morbi rationem nec certam aliquam medendi methodum satis exploratam habentes, omnem ferè materiam medicam percurrunt, haud ignari scilicet pluribus esse aggrediendum viis, ne una fortè minùs succedat: prudens autem medicinæ facilè despiciet quæ vera sit morbi indicatio, & qualis potissimum adhiberi debeat medendi ratio.

Historia Decima.

UXor Domini *Clark*, triginta annos nata, in paroxysmum nephriticum incidit; cui sub initio, ne à dolore, qui tum fuit acerbissimus, inflammatio suboriretur, sanguinem mitti, & enema terebinthinatum, quod alvi fæces educeret & urinas eliceret, injici curavi. Rejecto enemate, sequentem potionem sumendam præcepi;

℞ *Elix. Salut.* ℥ij℥. *Syrup. de Spina Cervina* ℥℥. *m. f. Potio.*

Hac autem per vomitum statim rejectâ, ut ventriculi commotionem & doloris impetum aliquantulum compescerem, grana septem pillulæ Matthæi sunt adhibita, intraque quatuor horas, dolore adhuc permanente, repetita.

Ex variis quidem laudani compositionibus hæc mihi unica videtur, quæ in huiusmodi affectibus plurimum potest prodesse; cæteræ enim omnes doloris sensum solummodo pro tempore leniunt; hæc autem, cum magnam saponis tartarei in se portionem habeat, urinas movet, ejusque itinera lubricat, quæ res in hoc morbo maximè indicantur.

Hæc igitur pillula bis deglutita tum dolorem tum vomitionem sustulit: quare ut lapidis expulsionem, qui jam per duos dies ureteri fixiùs infederat, ulteriùs promoverem, ita præscripsi:

R. Mercur. dulc. Pilul. Coch. min. Extract. rud. ana ʒss. Ol. Anis. gutt. iij. Syrup. de Spin. Cervin. q. s. m. f. Pillul. statim sumend.

Hinc tamen ne semel quidem solutus est venter. Urinæ parum & difficulter ab initio reddidit ægrota; quare cum vesperi vehementer rediit dolor,

balneum aquæ tepidæ ingressa est, & sequentem haustum sumpsit:

℞ *Ol. Amygdal. dulc.* ℥ij. *Syrup. è succo Limon.* ℥ss. *Syrup. de Althæa* ℥ij.
m. f. Haustus.

Hinc plurimum remisit dolor, & quinquies largiter fusa est alvus; ita ut pillulæ purgantes, quæ prius non omnino responderant, jam fibris cuticularibus laxatis & visceribus emol-
litis, officium suum optimè præstiterint.

Jam per aliquot horas satis com-
moda quietis intervalla habuit ægro-
ta; vesperi tamen, cùm recrudesce-
ret dolor, sese in aquam calidam rur-
sus demisit, quæ doloris vehementiam
sopivit: quoniam verò calculus jam
per quatuor dies integros ureteri esset
immoratus, si quid auxilii in gravif-
simo hoc casu possem afferre ab ali-
qua medicina quæ urinas potentiùs
cieret, experiri decrevi; sic itaque
præscripsi:

℞ *Tinctur.*

℞ *Tinctur. Cantharid.* ℥ss. *Cap. gutt.*
xx. ter in die ex haustu Apozematis
sequentis.

℞ *Decoct. pro Syrup. de Althæa* ℔jss.
Vin. alb. Lisbonens. Syrup. e succo
Limon. ana ℥iij. m. f. Apozema di-
ureticum.

His itaque guttulis bis sumptis, tum lotium tum menses copiosè profluxerunt, & unà cum his lapis, qui tamdiu urinæ itineri inhæserat, sensim in vesicam delapsus est: ita quinto demum die ex toto conquievit dolor.

Non dubito fore plerosque, qui hanc medicinam temere nimis & nullo penè consilio adhibitam esse existiment; sed cùm cætera omnia parum adhuc juvissent, magnamque periculum esset ne lethalis inflammatio suboriretur, dum decumbentis vires satis essent validæ, remedium paulo asperius, & ex quo nonnihil incommodi nasci posset, tentare malui, quàm morbo confici ægrotam pati.

^a Poculum hydropi Hippocraticum ex cantharidibus confectum omnibus innotescit: hac tamen cautione illud præcipit divinus ille medicæ artis magister; nempe ut jejunos bibat æger, & panes calidos ex oleo vel pinguedine edat.

^b Galeni scriptis de usu interno cantharidum multa passim leguntur, quas ad urinas movendas, si aptè fuerint mixtæ, plurimum commendat; & mirandum sanè est tum præsentitum superiori sæculo hanc medicinam medentium præscriptis ita rarò inveniri, cum plerisque in casibus vix alia sit efficacior: id verò sæpius accidere solet, quòd optima medicamenta Empiricorum ignorantia perperam adhibita, experientissimorum Medicorum commendatione ac judicio in praxin ægrius adducantur.

^a *Hip. de Viētūs Ratione, lib. 3. f. 1. 14:*
C. 13.

^b *De simp. Med. Facul. lib. 3. c. 23.*

Historia Undecima.

Filia Domini *Langdale de Cliff*, perantiquæ familiæ in agro Eboracensi viri, decimum ætatis annum agens Variolarum signa per sensit: illa quidem per biduum de dolore capitis & dorsi, aliquando etiam & nausæâ, vehementer quæsta est. Sub initio morbi vomitorium adhibuit pharmacopola, quod ventriculi ægritudinem levavit: Decimo quinto Januarii die, qui morbi erat tertius, jussi ut, incisâ venâ, ad decem uncias traheretur sanguis. Vesperi pustulæ aliquot circum tempora apparuerunt, quæ deinde faciem, pectus, & artus, undique occupabant, ubique coalescentes, & aliquibus in locis confluentes.

Illo & sequenti die cardiaca mitiora sumpsit.

Decimo septimo, cùm vigiliæ urgerent, pustulæque parum eminerent, nuchæ vesicatorium apposui, & sequenti usa est julapio;

*R. Aq. Lact. Alexiter. Ceras. nig. Cin-
namom. ten. ana ℥iij. Aq. Epidem.
Pæon. comp. ana ℥vj. Syrup. de
Mecon. ℥j. Pulv. Gascon. Lap. Con-
trayerv. ana ℥ij. m. f. Julapium
cujus capiat cochlearia iij sextâ qua-
que horâ.*

Singulis etiam noctibus haustum somniferum sumebat, qui fuit hujusmodi;

*℞ Aq. Ceras. nig. ℥j. Diacod. ℥ij.
Laud. liquid. gutt. vj. Tinetur. Croc.
℥j. m. f. Haustus.*

Hinc,

Decimo octavo, pustulæ in facie elevationes, & aliquæ, perbreves licet, somni induciæ.

Decimo nono, quæ sputa viscidiora tenuarent, & copiosius elicerent, adhibita, & utrisque brachiis admota

H

vesica-

vesicatoria; pustulæ quippe in trunco corporis & artubus depressiores, & periculum erat ne variolosa materia in sanguine delitescens acutissimam febrem accenderet, ni arte citius excuteretur: quare vicesimo, medicinam paulo calidiorē, ex contrayerva, theriaca Andromachi, & croco confectam, cum julapio, præcepi.

Vicesimo primo, pridie præscriptis perstitit: hinc,

Pustulæ in corpore atque cruribus ubique sese extulerunt, &, pro more morbi, progressæ pure probè cocto turgescabant; ita ut per triduum nihil nisi linctu (quippe de gutture quebatur) haustuque somnifero, ad-auctâ paululum laudani dose, uteretur.

Vicesimo quinto, cùm à morbi invasione semel solummodo alvum deposuerat, enematis ope solutus est venter, unde duæ, multo cum levamine, infecutæ sunt dejectiones: postea, purgantibus

gantibus adhibitis & per debita intervalla iteratis, ægrota ad integram valetudinem pervenit.

Haud ita tamen fœliciter cessit res cum domino *Hodgson de Pickering*, octodecim annorum adolescentulo: illum quidem vulgaria Variolarum symptomata corripuerunt; præ cæteris autem dolor dorsi fuit vehementissimus. Tertio ab invasione morbi die ingenti multitudine eruperunt variolæ; pridie invaserat delirium, quod non nisi post triduum remisit: ego sexto ad eum accersitus die, inveni pustulas, non in facie tantum, sed collo, pectore, & corpore universo, confertissimas; cutis erat admodum inflammata, qui quidem rubor ab authoribus malas inter notas haud perperam ponitur. Quæ sanguinem diluerent, simul & temperarent, unâ cum cardiacis mitioribus ad sustentandas vires imperata: sputatio cæteraque ad undecimum diem, si *Sydenhami* computum sequamur, bene processerunt,

cefferunt, nisi quòd pedum pustulæ
 haud satis se attollerent. Eo die mo-
 lestè admodum se habere cœpit, in-
 somnis & inquietus, nonnunquam &
 aliena locutus est: quare nuchæ ap-
 positum est vesicatorium, haustusque
 somniferus, quem priùs sumpserat,
 temporariùs est adhibitus, aliquantulum
 etiam & adauctus; quies tamen om-
 nino nulla neque somnus infecutus est.

Duodecimo, pulsus fuit æqualis,
 sed debilis; sputa satis adhuc copio-
 sa; ad somnum verò tanta erat pro-
 clivitas, ut comate tentari videretur;
 quæ quidem dormiendi necessitas in-
 telligentium omnium iudicio pessimè
 præfagire putatur; itaque utrisque
 brachiis vesicantia, & bolus alexiphar-
 macus cum julapio sunt adhibita:
 nox tamen inquieta; aliquando etiam
 & intra verba desipuit: vesicantia
 manè optimè responderant.

Decimo tertio, insomnis adhuc &
 delirus perstitit: ex opiatibus utilitas
 omnino nulla. Præceptum est enema;
 verum

verum dum conficiebatur, alvus bis sponte suâ descendit: inde tamen ne minimum quidem cerebri levamen.

Decimo quarto, omnia in pejus ruebant. In his igitur desperatis ægroti rebus periclitari volui, si quid auxilii à sanguinis missione vel per cucurbitulas, vel per venæ jugularis sectionem, afferri potuisset: defuerunt autem in eo oppido cucurbitulæ, venæque jugulares ita aciem fugerunt, ut eas pertundere haud auderet pharmacopola. Sed in hujusmodi casibus vix ulla medicina periculo subtrahit: quare cum nulla vitæ spes esset relicta, mihi que maximè foret incommodum diutius rure morari, eo ipso die discessi, & postridie novissimum vitæ diem clausit ægrotus.

Haud leve sine dubio fuit infortunium venam non statim ab initio aperiri; præsertim cum ægrotus ætate floreret, & sanguine abundaret: veri enim simillimum esse videtur delirium, ardorem, vigilias, inquietudines,

nes, cæteraque symptomata declinatione morbi nascentia, ab hac causa ortum duxisse. Ita enim res est, in variolis confluentibus plures in facie sunt pustulæ, quàm in alia quavis corporis parte ejusdem magnitudinis: hæ itaque pustulæ intumescentes, & cutem distendentes, vasa ita comprimunt, ut cursus sanguinis in exteriori capitis parte impeditior sit; necesse est igitur ut versus cerebrum fluat: utræque enim arteriæ, tum quæ ad extimam, tum quæ ad intimam capitis partem ducunt, ex trunco *carotidis* nascuntur; quare sanguinis introitu in vascula, quæ ubique per faciem disperguntur, præcluso, majore impetu ruit in cerebrum cruor, & obstructions facit: Exemplis rem illustrabo. In paroxysmo nephritico, altero rene obturato, in *arteriam emulgentem* alterius sæpissimè fluit san-

* *Vid. Riverii Observationes, Historia prima.*

guis, & urinæ suppressionem infert: pari ratione in *capitis erysipelate delirium, coma, nervorum distensiones* frequenter oboriuntur, quæ non nisi per profusam sanguinis missionem, & purgantia medicamenta, possunt tolli. Hinc etiam facilè explicare licet, quamobrem variolæ in facie confluunt, at in cæteris corporis partibus distinctæ, periculosiores sint quàm cum in vultu minùs coeunt, sed in aliis locis usquequaque confluunt: ex hoc denique venarum & arteriarum, tum intra tum extra cerebrum, commercio fit, ut variolæ, pèr quas facies subitò in ingentem molem attollitur, infœlices plerumque habeant exitus.

F I N I S.

BOOKS printed for *JOHN CLARKE*
under the *Royal-Exchange, Cornhill*

1. **R** Ufi Epheſii, de Veſicæ Renumque Mor-
bis.

— de purgantibus Medicamentis.

— de Partibus Corporis Humani.

Nunc iterum Typis mandavit Gulielmus Clinch
M. D. qui & Diſſertationem de Auctore ejuſque
Scriptis, unâ cum Commentariolo de uſu idoneo
Veſicantium in Morbis curandis, adjecit. 4to.

2. G. Clinch de tuenda Valetudine Liber. 8vo.

3. Dr. Turner's Art of Surgery, 2 vols. 4th
Edit. 8vo.

4. — Diſcourſe concerning Fevers, 2d Edit.
8vo.

5. — Syphilis, a Diſſertation on the Venereal
Disease, 4th Edit. 8vo.

6. — Treatiſe of the Diſeaſes of the Skin,
4th Edit. 8vo.

7. — Diſcourſe concerning Gleets, their Cauſe
and Cure. 8vo.

8. — Of the Mother's Imagination upon the
Foetus. 8vo.

9. — Edit. of Hutten of the Venereal Diſeaſe.

10. — Modern Quack, or Medicinal Impoſtor.

11. Dr. Cockburn, of the Nature, Cauſe, and
Cure of Fluxes.

12. Dr. Keill's Anatomy, 12mo. 8th Edit.

13. Complete Treatiſe of the Diſeaſes of the
Liver.

14. Pharmacopœia Londinenſis. 12mo.

15. Dr. Towne's, Diſeaſes of the Weſt Indies.

16. Miſcellanea Curioſa, 3d Edit. by William
Derham D. D.

17. Dr. Aubery's Guinea Man's Vade Mecum.

18. Dr. Boerhaave, of the Venereal Diſeaſe.

19. Dr. Wainwright, of the Non-Naturals.

c
e
s.
n
n.